

Beste leerkracht,

Jij komt binnenkort met de school naar *Niet echt, wel waar*. kijken.

We weten niet in hoeverre jij daar zelf voor gekozen hebt. Wel willen we jullie desondanks bedanken om je les- of springuren op te offeren om mee naar de voorstelling te komen kijken. Merci!

Niet echt, wel waar. is een voorstelling die eigenlijk een aantal theatrale codes transparant maakt. We leggen, met andere woorden, bloot hoe en waarom theater werkt.

We proberen uit te leggen hoe je naar een theatervoorstelling kijkt. Een soort voorbereiding op de voorstelling waar je op dat moment al in zit. Een voorbereiding voor deze voorstelling en hopelijk ook een voorbereiding voor toekomstige voorstellingen.

Inhoudelijk bereidt de voorstelling dus zichzelf voor. Dat valt alvast mee.

Graag maken we van dit moment gebruik om jullie achtereenvolgens: te waarschuwen, gerust te stellen, wat achtergrond mee te geven en jullie nogmaals te bedanken.

De waarschuwing

De voorstelling gaat voor een stuk over hoe je je gedraagt in een theaterzaal.

Dat je niet eet. Dat je niet praat. Dat je geen foto's neemt met je telefoon. Dat je tout court niet met je telefoon bezig bent. Dat je niet van plaats verandert, enz. Het is voor ons handig als we jullie daarin als bondgenoot kunnen beschouwen!

Oh ja, we beginnen trouwens de voorstelling met het zaallicht en werklicht nog aan. Als jullie binnenkomen, staan wij wat op te warmen op de scène en als iedereen zit, is de voorstelling begonnen, zonder dat je het doorhebt. We merken soms dat leerkrachten in de gangpaden blijven patrouilleren tot het zaallicht uit gaat. Aangezien wij dus op jullie zullen wachten, en jullie op ons, zou het kunnen dat we zo erg lang blijven staan. Schuif dus gerust gewoon mee met de leerlingen aan in een rij op de tribune. Zo zitten jullie goed verspreid tussen de leerlingen en kunnen wij beginnen als iedereen zit. Nu al merci!

De geruststelling

De ervaring leert ons dat de leerlingen op sommige punten uit de bol gaan tijdens de voorstelling. Vaak uit enthousiasme en betrokkenheid. We merken dat er op zo'n moment soms de reflex ontstaat bij de begeleidende leerkrachten om de zaal stil te houden. Wat dat betreft, willen we graag zeggen: 'het is ok'. Het is ok dat de zaal even lacht of roept. Doorgaans lukt het ons bijna altijd om ze daarna ook weer te verleiden tot het kijken naar de voorstelling. En als het echt de spreekwoordelijke spuigaten dreigt uit te lopen, leggen wij de voorstelling zelf even stil.

Wat achtergrond

We geven hier al kort even een lijstje mee met theatrale begrippen die tijdens de voorstelling langskomen. Die begrippen zou je achteraf kunnen gebruiken op het moment dat je het graag nog eens over de voorstelling wil hebben of wanneer je naar een volgende voorstelling gaat:

- De voorbereiding, spelers warmen lijf en stem op zodat ze in het *nu* kunnen spelen.
- De spelregels, dat de minste afleiding een acteur uit zijn rol haalt.
- De afspraak, die gemaakt wordt tussen het publiek en de acteurs. Het publiek weet dat het niet echt is, en de acteurs ook, en toch geloven beide partijen het.
- Emoties, die kunnen opgeroepen worden door de acteurs, maar kunnen ook in het hoofd van het publiek geplant worden door de scènes die voor een emotionele scène komen.

- Het open opstellen, dat je je als publiek open moet opstellen om te ontdekken wat er allemaal kan in een voorstelling.
- De tegenkracht, die ervoor zorgt dat een verhaal spannend en plezant is om naar te kijken.. Zonder tegenkracht, geen spanning en dus geen verhaal. Zonder ijsberg geen Titanic.
- Een kusscène, die vooral spannend wordt door alles wat voor en na de kus gebeurt.
- Dat er ook spanning gecreëerd wordt wanneer het publiek meer weet dan de personages op scène.
- Dat je, wanneer je je open opstelt, zonder twijfel kan geloven dat een sportraam ook een trein kan zijn en een jongen van 30 met een baard ook een grootmoeder.

De bedanking

Zoals hoger al aangegeven willen we je nogmaals expliciet bedanken om tijd en energie te steken in de organisatie die zo'n theaterbezoek met zich meebrengt. Merci. Merci. Merci. Dat kunnen we niet genoeg zeggen.

Hopelijk kunnen we ook jullie verleiden.
Want zonder publiek is er geen theater.

Warme groet,
Fernand